

УДК 332.2

Байбородін В., Данилюк В., ст. 4-го курсу факультету агротехнологій

Науковий керівник: асистент Задорожній Ю. В.

Миколаївський національний аграрний університет

ВИКОРИСТАННЯ ЛАНДШАФТНО-ЕКОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ЗЕМЕЛЬ

Еколого-ландшафтний підхід ураховує ландшафтну диференціацію території з виділенням еколого-ландшафтних зон (типи, підтипи, види) і передбачає організацію території за певними визначеними елементами агроландшафту (місцевості, підурочища, фації). Необхідність використання еколого-ландшафтного підходу об'єктивна. Основним змістом організації території сільськогосподарських підприємств у межах території сільської ради на еколого-ландшафтній основі є створення територіальних і організаційно-господарських умов для якнайповнішого та екологічно безпечного використання продуктивного середовища та властивостей рослин конкретних агроландшафтів з урахуванням їхніх особливостей.

Упровадження ландшафтного підходу реалізуються за допомогою ґрунтозахисної системи землеробства з контурно-меліоративною організацією території (КМОТ), яка забезпечує раціональне використання земельних ресурсів, захист від деградації. Суть КМОТ полягає у приведенні наявного агроландшафту до відповідних екологічних вимог диференційованого використання земельних ресурсів; врахуванням смугової структури природних комплексів; контурною організацією території землекористування; створенням польової гідрографічної мережі впровадженням в агроєкосистему протидеградаційних заходів постійної дії; застосуванням ґрунтозахисних способів обробітку ґрунту; оптимізацією співвідношення інтенсивного землеробства, природних фітоценозів і водних просторів. Впровадження контурно-меліоративної організації території на самому початку потребує значних фінансових вкладень, що на сьогодні недоступно власникам землі та державі загалом. Є низка заходів, які не потребують значних фінансових витрат, а їхня дієвість компенсує затрачені зусилля у вигляді збільшення врожаю продукції та зменшенні ерозії ґрунтів. До цих заходів належать: поперечний обробіток похилих ділянок; часткове виведення з обробітку ділянок, які мають утворення відвершків яру та створення на них фільтраційних смуг; залишення на полях післяжнивних решток; впровадження ґрунтозахисних сівозмін.